

Sygn. akt XII K 21/19

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marzena Tomczyk – Zięba

Protokolant: prot. sąd. Mikołaj Żaboklicki

z udziałem Prokuratora Marii Syty

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 czerwca 2019 r.

sprawy **M. G.**

syna L. i W. z domu W., urodzonego w dniu (...) w M.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 24 stycznia 2002 roku, sygn. akt II K 570/01, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 kwietnia 2001 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności; orzeczona kara została wykonana w całości;

2. Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 8 grudnia 2010 roku, sygn. akt II K 1054/10, za czyn z art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych, popełniony w okresie od 10 lutego 2009 roku do 10 lutego 2010 roku, na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie; orzeczona kara została wykonana w całości (objęta wyrokiem łącznym sygn. VIII K 338/12);

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli w Warszawie z dnia 24 maja 2011 roku, sygn. III K 70/09, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2012 roku, sygn. IX Ka 773/11 za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 8 października 2008 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczona kara została wykonana w całości;

4. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 lipca 2011 roku, sygn. XVIII K 88/11, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2012 roku, sygn. II AKa 35/12, za czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 252 § 1 k.k., popełniony w okresie od 19 stycznia 2010 roku do 20 stycznia 2010 roku, na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 30 zł każda; postanowieniem z dnia 13 września 2016 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną grzywnę; kara pozbawienia wolności i zastępcza kara pozbawienia wolności zostały wykonane w całości;

5. Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 11 kwietnia 2012 roku, sygn. V K 1233/10, za czyn z art. 178 § 1 k.k., popełniony w dniu 16 lipca 2009 roku, na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 70 zł każda; postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 21 listopada 2017 roku, sygn. V Ko 2186/17 zarządzono wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 25 dni za nieuiszczoną grzywnę; orzeczona kara nie została wykonana;

Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 marca 2013 roku, sygn. VIII K 338/12, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 lipca 2013 roku, sygn. II AKa 225/13 na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. oraz art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 87 k.k. połączono karę ograniczenia wolności

orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 8 grudnia 2010 roku, sygn. II K 1054/10 oraz karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 lipca 2011 roku sygn. XVIII 88/11, i wymierzono skazanemu M. G. karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczona kara została wykonana w całości;

6. Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 14 maja 2014 roku, sygn. II K 628/12, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 8 maja 2015 roku, sygn. VI Ka 1307/14 za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony w dniu 11 maja 2012 roku, na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczona kara została wykonana w całości;

7. Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli w Warszawie z dnia 1 grudnia 2016 roku, sygn. III K 771/16, za dwa czyny z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 26 lipca 2016 roku i 18 sierpnia 2016 roku, w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności (art. 91§1 k.k.), na karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 10 stycznia 2018 roku, sygn. III Ko 2518/17 zarządzono wykonanie zastępczej kary 225 dni pozbawienia wolności; zastępcza kara pozbawienia wolności została wykonana w całości w okresie od dnia 15 listopada 2018 roku do dnia 28 czerwca 2019 r;

8. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 2 czerwca 2017 roku, sygn. XIV K 58/17 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 15 listopada 2016 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 15 listopada 2016 roku do dnia 16 listopada 2016 roku, uznając, że jest to równoważne 4 dniom kary ograniczenia wolności; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 12 czerwca 2018 roku sygn. III Ko 607/18 zarządzono wykonanie zastępczej kary 272 dni pozbawienia wolności w zamian za niewykonaną karę ograniczenia wolności; na poczet zarządzonej kary zastępczej zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 15 listopada 2016 roku, godz. 13:45 do dnia 16 listopada 2016 roku, godz. 15:00; zastępcza kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

9. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 czerwca 2017 roku, sygn. II K 790/17, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 7 marca 2017 roku, na karę 1 roku i 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 7 marca 2017 roku, uznając go za równoważny 2 dniom kary ograniczenia wolności i 4 godzinom pracy społecznej; postanowieniem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 15 marca 2018 roku sygn. II Ko 340/18 zarządzono wykonanie zastępczej kary 8 miesięcy i 2 dni pozbawienia wolności w zamian za niewykonaną karę ograniczenia wolności; na poczet zarządzonej kary zastępczej zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 7 marca 2017 r. uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi zastępczej kary pozbawienia wolności; orzeczona kara nie została wykonana;

10. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 26 czerwca 2018 roku, sygn. II K 852/17, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 31 marca 2017 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczona kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

11. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 lutego 2018 roku, sygn. II K 1064/17, za czyn z art. 278 § 3 k.k., popełniony w dniu 16 stycznia 2017 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 16 stycznia 2017 roku, uznając go za równoważny 1 dniowi kary pozbawienia wolności; orzeczona kara pozbawienia wolności została wykonana w całości;

12. Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 5 października 2018 roku, sygn. II K 879/16, za czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., popełniony w dniu 18 kwietnia 2015 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności; orzeczona kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

orzeka

1. Na podstawie art. 569§1 k.p.k., art. 85 §1 i §2 k.k., art. 86§1 k.k. i art. 87§1 k.k. łączy kary ograniczenia wolności orzeczone wyrokami, o których mowa **w pkt 8** (XIV K 58/17) i **w pkt 9** (II K 790/17) oraz kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami, o których mowa **w pkt 10** (sygn. II K 852/17) i **w pkt 12** (II K 879/16) i wymierza skazanemu M. G. karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu M. G. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie XIV K 58/17 od dnia 15 listopada 2016 roku godz. 13:45 do dnia 16 listopada 2016 roku godz. 15:00, w sprawie II K 790/17 w dniu 7 marca 2017 r. i w sprawie II K 852/17 w dniu 31 marca 2017 r.;
3. Na podstawie art. 576§1 k.p.k. w pozostałym zakresie wyroki, które zostały objęte niniejszym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu;
4. Na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;
5. Na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwalnia skazanego M. G. od uiszczenia kosztów postępowania w sprawie i obciąża nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt XII K 21/19

UZASADNIENIE

wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 czerwca 2019 r.

Postępowanie w niniejszej sprawie zostało wszczęte na skutek pisma M. G. z dnia 17 października 2019 r. (data prezentaty), w którym skazany wniósł o wydanie wobec niego wyroku łącznego obejmującego wyroki: Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 czerwca 2017 roku sygn. II K 1064/17, Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 20 lutego 2018 roku sygn. II W 1417/17, Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 26 czerwca 2018 roku, sygn. II K 852/17 oraz Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 5 października 2018 roku, sygn. II K 879/16 i wymierzenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji.

Na rozprawie w dniu 24 czerwca 2019 r., skazany M. G. podtrzymał swoje stanowisko i wniósł o jak najłagodniejszy wymiar kary.

Prokurator wniósł o wydanie wyroku łącznego poprzez połączenie wyroków w sprawach: III K 771/16, XIV K 58/17, II K 790/17, II K 852/17, II K 879/16 i wymierzenie skazanemu kary łącznej w wymiarze 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego na rozprawie, Sąd ustalił, co następuje:

M. G. został skazany prawomocnie następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 24 stycznia 2002 roku, sygn. akt II K 570/01, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 kwietnia 2001 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności; orzeczona kara została wykonana w całości;

2. Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 8 grudnia 2010 roku, sygn. akt II K 1054/10, za czyn z art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych, popełniony w okresie od 10 lutego 2009 roku do 10 lutego 2010 roku, na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie; orzeczona kara została wykonana w całości (objęta wyrokiem łącznym sygn. VIII K 338/12);

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli w Warszawie z dnia 24 maja 2011 roku, sygn. III K 70/09, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2012 roku, sygn. IX Ka 773/11 za czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony w dniu 8 października 2008 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczona kara została wykonana w całości;

4. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 lipca 2011 roku, sygn. XVIII K 88/11, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2012 roku, sygn. II AKa 35/12, za czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 252 § 1 k.k., popełniony w okresie od 19 stycznia 2010 roku do 20 stycznia 2010 roku, na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 30 zł każda; postanowieniem z dnia 13 września 2016 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną grzywnę; kara pozbawienia wolności i zastępcza kara pozbawienia wolności zostały wykonane w całości;

5. Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 11 kwietnia 2012 roku, sygn. V K 1233/10, za czyn z art. 178 § 1 k.k., popełniony w dniu 16 lipca 2009 roku, na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 70 zł każda; postanowieniem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 21 listopada 2017 roku, sygn. V Ko 2186/17 zarządzono wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 25 dni za nieuiszczoną grzywnę; orzeczona kara nie została wykonana;

Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 marca 2013 roku, sygn. VIII K 338/12, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 lipca 2013 roku, sygn. II AKa 225/13 na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. oraz art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 87 k.k. połączono karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 8 grudnia 2010 roku, sygn. II K 1054/10 oraz karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 lipca 2011 roku sygn. XVIII K 88/11, i wymierzono skazanemu M. G. karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczona kara została wykonana w całości;

6. Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 14 maja 2014 roku, sygn. II K 628/12, utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 8 maja 2015 roku, sygn. VI Ka 1307/14 za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony w dniu 11 maja 2012 roku, na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczona kara została wykonana w całości;

7. Sądu Rejonowego dla Warszawy - Woli w Warszawie z dnia 1 grudnia 2016 roku, sygn. III K 771/16, za dwa czyny z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 26 lipca 2016 roku i 18 sierpnia 2016 roku, w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności (art. 91§1 k.k.), na karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 10 stycznia 2018 roku, sygn. III Ko 2518/17 zarządzono wykonanie zastępczej kary 225 dni pozbawienia wolności; zastępcza kara pozbawienia wolności została wykonana w całości w okresie od dnia 15 listopada 2018 roku do dnia 28 czerwca 2019 r;

8. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 2 czerwca 2017 roku, sygn. XIV K 58/17 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 15 listopada 2016 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 15 listopada 2016 roku do dnia 16 listopada 2016 roku, uznając, że jest to równoważne 4 dniom kary ograniczenia wolności; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 12

czerwca 2018 roku sygn. III Ko 607/18 zarządzono wykonanie zastępczej kary 272 dni pozbawienia wolności w zamian za niewykonaną karę ograniczenia wolności; na poczet zarządzonej kary zastępczej zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 15 listopada 2016 roku, godz. 13:45 do dnia 16 listopada 2016 roku, godz. 15:00; zastępcza kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

9. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 czerwca 2017 roku, sygn. II K 790/17, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 7 marca 2017 roku, na karę 1 roku i 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 7 marca 2017 roku, uznając go za równoważny 2 dniom kary ograniczenia wolności i 4 godzinom pracy społecznej; postanowieniem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 15 marca 2018 roku sygn. II Ko 340/18 zarządzono wykonanie zastępczej kary 8 miesięcy i 2 dni pozbawienia wolności w zamian za niewykonaną karę ograniczenia wolności; na poczet zarządzonej kary zastępczej zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 7 marca 2017 r. uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny jednemu dniowi zastępczej kary pozbawienia wolności; orzeczona kara nie została wykonana;

10. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 26 czerwca 2018 roku, sygn. II K 852/17, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 31 marca 2017 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczona kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

11. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 lutego 2018 roku, sygn. II K 1064/17, za czyn z art. 278 § 3 k.k., popełniony w dniu 16 stycznia 2017 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 16 stycznia 2017 roku, uznając go za równoważny 1 dniowi kary pozbawienia wolności; orzeczona kara pozbawienia wolności została wykonana w całości;

12. Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 5 października 2018 roku, sygn. II K 879/16, za czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., popełniony w dniu 18 kwietnia 2015 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności; orzeczona kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

Z opinii o skazanym sporządzonej w dniu 29 listopada 2018 roku przez Zastępcę Dyrektora Aresztu Śledczego w W.(...)wynika, że zachowanie M. G. w trakcie pobytu w warunkach izolacji więziennej nie budzi większych zastrzeżeń. Osadzony karę pozbawienia wolności wykonuje w systemie programowanego oddziaływania i z nałożonych zadań wywiązuje się w sposób umiarkowany. Skazany kilkakrotnie nagradzany był regulaminowo i tylko raz ukarany został dyscyplinarnie za nielegalne kontaktowanie się z innymi osadzonymi. M. G. stara się przestrzegać obowiązującego w jednostce porządku wewnętrznego, a nadto prezentuje właściwą postawę wobec przełożonych. Dbą przy tym o porządek w celi mieszkalnej oraz o higienę osobistą. Skazany właściwie układa relacje ze współosadzonymi, jednakże deklaruje przynależność do nieformalnych struktur podkultury przestępczej. M. G. za pośrednictwem widzeń i rozmów telefonicznych utrzymuje stały kontakt z rodziną oraz znajomymi. Od sierpnia 2018 roku podjął zatrudnienie – aktualnie pracuje odpłatnie w pralni. Skazany uczestniczył w programie readaptacji społecznej sprzyjającej redukcji zachowań agresywnych, a także ukończył Krótką Interwencję Psychologiczną zwiększającą samoświadomość w obszarze dysfunkcyjnego spożywania alkoholu. Osadzony prezentuje krytyczną postawę wobec popełnionych przestępstw i dotychczasowego stylu życia. Posiada obowiązek do zrealizowania naprawienia szkody.

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie:

k. 3 wniosku o wydanie wyroku łącznego, k. 15-17 i 78-80 karty karnej, k. 21 opinii o skazanym, k. 23-29 informacji o pobytach i orzeczeniach, k. 58-59 odpisu wyroku VIII K 338/12, k. 60 odpisu wyroku w sprawie II AKa 225/13, k. 75 odpisu wyroku w sprawie II K 852/17, k. 77 odpisu wyroku w sprawie XIV K 58/17, k. 101 odpisu wyroku w sprawie II K 1064/17, k. 102 odpisu wyroku w sprawie II K 790/17; z akt sprawy II K 985/19 – opinia o skazanym z k. 11, a nadto w całości akta spraw Sądu Rejonowego w Węgrowie II K 570/01, Sądu Rejonowego w Wołominie sygn. II K 1054/10, V K 1233/10, II K 628/12, II K 879/16, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie sygn. III K 70/09, III K 771/16, Sądu Okręgowego w Warszawie XVIII K 88/11, VIII K 338/12, Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa

w Warszawie sygn. XIV K 58/17, Sądu Rejonowego w Pruszkowie sygn. II K 790/17, II K 1064/17, II K 790/17, Sądu Rejonowego w Puławach II K 852/18.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie niniejszych rozważań należy wskazać, że wydając wyrok łączny w przedmiotowej sprawie Sąd orzekł na podstawie przepisów Kodeksu karnego w brzmieniu nadanym na mocy Ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396), która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 r. (dalej: Ustawy nowelizującej), po dokonaniu wyboru pomiędzy dwoma reżimami prawnymi, w oparciu o zasadę wyrażoną w art. 4 k.k., nakazującą, w wypadku zmiany ustawy, stosowanie ustawy obowiązującej poprzednio, w razie stwierdzenia, iż jest ona względniejsza dla sprawcy. Sąd stoi na stanowisku, że językowa wykładnia art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015 poz. 396) nakazuje stosować przepisy o karze łącznej w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. jedynie do przypadków, gdzie wszystkie wyroki zapadłe wobec skazanego uprawomocniły się przed dniem 1 lipca 2015 r., zaś w sytuacji, gdy przynajmniej jeden wyrok uprawomocnił się po 1 lipca 2015 r., a wobec skazanego zapadły również wyroki prawomocne przed 1 lipca 2015 r., konieczne jest badanie sytuacji procesowej z uwzględnieniem treści art. 4 § 1 k.k. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 czerwca 2016 r., sygn. akt II AKa 85/16).

Sąd dokonał zatem analizy dwóch reżimów prawnych – rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą oraz tegoż rozdziału w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r. – przez pryzmat tego, który z nich będzie względniejszy dla skazanego w niniejszej sprawie. Oceniając, która z ustaw będzie dla skazanego względniejsza, Sąd analizował wszystkie skutki wynikające z ich zastosowania (por.: wyrok Sadu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 16 września 2015 r., sygn. akt II AKa 148/15; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2015 r., sygn. akt IV K 294/14).

W wyniku dokonanej analizy, Sąd nie powziął wątpliwości co do tego, iż to właśnie przepisy obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 r. będą dla skazanego względniejsze – ich brzmienie pozwala bowiem na połączenie kar pozbawienia wolności wymierzonych skazanemu w sprawach II K 852/17 i II K 879/16, a także kar ograniczenia wolności wymierzonych w sprawach XIV K 58/17 oraz II K 790/17, jako nie odbytych dotychczas w całości, a następnie zaliczenie na poczet orzeczonej kary łącznej okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie XIV K 58/17 od dnia 15 listopada 2016 roku godz. 13:45 do dnia 16 listopada 2016 roku godz. 15:00, w sprawie II K 790/17 w dniu 7 marca 2017 r. i w sprawie II K 852/17 w dniu 31 marca 2017 r.

Jak wynika bowiem z informacji o pobytach i orzeczeniach, a także akt powyższych spraw, kary ograniczenia i pozbawienia wolności orzeczone w w/w sprawach nie zostały wykonane przez skazanego w całości. Jednocześnie w sprawie nie zaszyły negatywne przesłanki do połączenia w/w kar, o których mowa w art. 85 § 3 k.k.

Na marginesie podkreślenia wymaga, że dokonując analizy skazań M. G., Sąd uwzględnił zapatrywania prawne wyrażone w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 czerwca 2019 roku, sygn. P 20/17 wskazujące na niekonstytucyjność łączenia kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności przy jednoczesnym wymierzeniu kary łącznej pozbawienia wolności. Na gruncie przedmiotowej sprawy nie można jednak tracić z pola widzenia, że postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 12 czerwca 2018 roku sygn. III Ko 607/18, a także postanowieniem Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 15 marca 2018 roku sygn. II Ko 340/18 wobec skazanego M. G. zarządzono wykonanie zastępczych kar pozbawienia wolności w zamian za niewykonane kary ograniczenia wolności orzeczone odpowiednio w sprawach XIV K 58/17 oraz II K 790/17. W takim stanie rzeczy, w ocenie Sądu, zachodzą warunki do połączenia różnorodnych kar, albowiem pominięcie w wyroku łącznym zastępczych kar pozbawienia wolności byłoby dla skazanego wysoce niekorzystne, tym bardziej, że żadnej z nich skazany nie wykonał jeszcze w żadnym zakresie.

Orzekając w przedmiocie wymiaru kary, Sąd miał na uwadze treść art. 85a k.k., zgodnie z którym orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zatem z woli ustawodawcy przy wymiarze kary łącznej powinno się stosować przede wszystkim kryterium prewencji

indywidualnej i generalnej. Jednocześnie ustawodawca dopuszcza stosowanie pomocniczo innych kryteriów przy orzekaniu kary łącznej. Podkreślić należy, że kryteria te, w ocenie Sądu, mają charakter pomocniczy. Dlatego Sąd przy wymierzaniu kary łącznej uwzględnił również dyrektywy wymiaru kary łącznej wypracowane przez orzecznictwo sądów powszechnych i Sądu Najwyższego, na gruncie stanu prawnego obowiązującego przed 1 lipca 2015 r. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 3 listopada 2016 r., sygn. II AKa 148/16). Stąd też, w celu rozstrzygnięcia, która z zasad wymiaru kary łącznej – zasada absorpcji, asperacji czy kumulacji – powinna znaleźć zastosowanie w niniejszej sprawie, Sąd badał także następujące okoliczności: związek podmiotowo-przedmiotowy między poszczególnymi przestępstwami, za które orzeczono kary podlegające łączeniu, a w tym w szczególności tożsamość rodzajową naruszonego dobra, związek między czasem i miejscem popełnienia przestępstwa, podobieństwa w sposobie jego popełnienia, tożsamość ewentualnych współsprawców oraz tożsamość pokrzywdzonych.

W świetle powyższego Sąd uznał, że specyfika niniejszej sprawy przemawia za zasadnością zastosowania przy wymiarze kary zasady asperacji i wymierzenia skazanemu M. G. kary łącznej w wymiarze 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając w tym zakresie, Sąd miał na uwadze stosunkowo bliski związek przedmiotowy między przestępstwami wchodzącymi w węzeł kary łącznej. Wszystkie bowiem popełnione przez skazanego czyny zabronione (oprócz czynu objętego wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie – II K 879/16) wymierzone były przeciwko tożsamemu dobru prawnemu, tj. przeciwko mieniu. Z drugiej zaś strony, Sąd uznał, że przestępstw tych nie cechuje jakkolwiek bliskość czasowa – chronologicznie pierwsze z nich M. G. popełnił w dniu 18 kwietnia 2015 roku, a ostatnie w dniu 31 marca 2017 roku. Powyższe oznacza, iż skazany mógł naruszać porządek prawny na przełomie niemal dwóch lat. Nadto, Sąd miał na uwadze okoliczność negatywnie wpływającą na wymiar kary łącznej, a wynikającą z karty karnej skazanego. Dotychczas M. G. skazywany był czternastokrotnie, co pokazuje, iż nie przestrzegał on obowiązującego w społeczeństwie porządku prawnego i miał do niego stosunek lekceważący – pomimo kolejnych wyroków skazujących i wymierzanych mu kar, które ewidentnie nie spełniały swojej roli.

Wymierzając skazanemu karę łączną, Sąd miał na uwadze także opinię, jaka została wydana odnośnie M. G. przez Zastępcę Dyrektora Aresztu Śledczego w W.(...). Opinia, którą można ocenić jako względnie pozytywną, świadczy zdaniem Sądu, o skutecznym przebiegu wobec skazanego procesu resocjalizacji. Poprawne zachowanie osadzonego w warunkach izolacji winno jednak stanowić typową konsekwencję wykonywania orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności, mającej zmierzać do osiągnięcia w stosunku do sprawcy pozytywnych celów zapobiegawczych i wychowawczych.

Uwzględniając powyższe okoliczności, Sąd zastosował przy łączeniu kar pozbawienia wolności oraz ograniczenia wolności orzeczonych wobec skazanego M. G. zasadę asperacji i wymierzył mu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd uznał, że nie zachodzą przesłanki do kumulacji kar, albowiem byłaby to dolegliwość, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne wobec skazanego, zwłaszcza w świetle względnie pozytywnej opinii z Aresztu Śledczego w W.(...). Z drugiej zaś strony, w ocenie Sądu, w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki do absorpcji kar, albowiem prowadziłoby to do stanu bezkarności za część popełnionych przez skazanego przestępstw.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że orzeczona kara łączna pozbawienia wolności stanowić będzie prawidłową i całościową ocenę zachowań skazanego, będąc właściwą oraz celową – z punktu widzenia prewencyjnego – reakcją na popełnione przez niego czyny.

Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu M. G. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie XIV K 58/17 od dnia 15 listopada 2016 roku godz. 13:45 do dnia 16 listopada 2016 roku godz. 15:00, w sprawie II K 790/17 w dniu 7 marca 2017 r. i w sprawie II K 852/17 w dniu 31 marca 2017 r.

Sąd orzekł, że wyroki, które zostały objęte niniejszym wyrokiem łącznym, w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu, co jest zgodne z treścią art. 576 § 1 k.p.k., zaś na podstawie art. 572 k.p.k. orzekł, że w zakresie wyroków nieobjętych niniejszym wyrokiem łącznym, postępowanie należy umorzyć.

Sąd zwolnił skazanego M. G. od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., albowiem skazany przebywa w Areszcie Śledczym i jego możliwości zarobkowe są bardzo ograniczone. Dodatkowo, na skazanym ciąży zobowiązanie finansowe, w związku z nałożonym obowiązkiem naprawienia szkody. W tej sytuacji Sąd uznał, że w pierwszej kolejności skazany powinien uczynić zadość słusznym interesom pokrzywdzonych, by choć w minimalnym stopniu zredukować poniesioną przez nich szkodę i krzywdę.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.